

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 313/2014
15.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката И.Ц. из Л., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу 4Кж2. бр. 44/14 од 21.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката И.Ц. из Л., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу 4 Кж2. бр. 44/14 од 21.01.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кв.бр. 295/13 од 02.12.2013. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног М.М., адв. В.С., за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 682/12 од 01.12.2012. године, којом је преиначена само у погледу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Лесковцу К.бр. 11/11 од 27.12.2011. године.

Апелациони суд у Нишу, решењем 4 Кж2.бр. 44/14 од 21.01.2014. године, одбио је као неосноване жалбе окривљеног М.М. и његовог браниоца изјављене против решења Вишег суда у Лесковцу Кв.бр. 295/11 од 02.12.2013. године.

Бранилац окривљеног М.М., адвокат И.Ц., поднео је захтев за заштиту законитости против решења Апелационог суда у Нишу 4 Кж2.бр. 44/14 од 21.01.2014. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, јер је повређен закон на штету окривљеног и да донесе пресуду, сагласно члану 492. став 1. тачка 2. ЗКП којом се побијано решење у односу на окривљеног М.М. преиначава, јер окривљени није извршио кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72//11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката И.Ц., је недозвољен.

Као основ подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, коју образлаже погрешном оценом другостепеног суда да је првостепени суд правилно, применом члана 475. тачка 6. ЗКП, одбацио захтев браниоца окривљеног за понављање поступка, јер понуђени нови докази (признање М.М. да је бацио лименку пива на фудбалски терен и исказ С.Ђ., који то потврђује) очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање поступка и износи супротно становиште, да поменути нови докази то јесу, сами по себи и посебно у вези са раније изведеним доказима, за које каже да су погрешно цењени од стране суда, уз занемаравање недоследности у исказима појединих сведока полицајаца и других сведока и међусобне противречности истих, које упућују да окр. М.М. није извршилац предметног кривичног дела, и уз пропуштање да се утврде одлучне чињенице (да ли је бачена лименка била пуна или празна) од којих зависи постојање дела.

На тај начин, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, позивајући се погрешно на повреду кривичног закона у питању да ли је дело које је предмет оптужбе по закону кривично дело, у суштини оспорава правилност и потпуност чињеничног стања утврђеног у кривичном поступку чије се понављање тражи, што, међутим, није дозвољен законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца (члан 485. став 4. ЗКП), па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.М. у овом делу оцењен као недозвољен.

Према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, погрешна оцена другостепеног суда у погледу подобности понуђених нових доказа да доведу до понављања поступка, разлог је и повреда права на правично суђење у смислу члана 6. тачка 3д Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, које окривљеном гарантује, са једнаком пажњом извођење доказа и утврђење чињеница које му иду у корист, као и оних које га терете, и у смислу члана 32. став 1. Устава Републике Србије, које гарантује правну сигурност и могућност понављања поступка ако се открију докази о новим чињеницама које би могле у битном да утичу на исход суђења.

Наведена повреда права окривљеног у кривичном поступку, разлог је за подношење захтева за заштиту законитости по основу из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, под условом да је та повреда утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и која се, према одредби члана 484. ЗКП, мора доставити уз захтев за заштиту законитости.

Како се, у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. М.М., не наводи да таква одлука постоји, нити је иста приложена уз захтев, то захтев браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је одбацио захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.М., на основу члана 487. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, у вези са чланом 485. став 4. и чланом 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.